

blive mere berørte. Dette, at Indtægterne, og i denne Forbindelse Formuen med, gøres mere stattehdende over for Staten, medens man letter den uretfærdigt hvilende store Skattebyrde paa andre Omraader, udtrykker ikke andet, end at man søger Retfærdighed i Skattefordelingen. Jeg tror derfor ikke, at der er nogen Grund til at udtale en Beslagelse.

Det ærede Medlem, som aabnede Forhandlingerne i forrige Uge (S. C. Christensen) udtalte i sit Foredrag et Ønske om, at de to Lovforslag, her forelaa, om Indførelsen af en Indtægt- og Formuestat og om en Ændring i visse ældre Skatter ikke blev sammenfoblede med de andre forelagte Skattelovforslag. Efter nu at have hørt Regeringens ærede Medlemmer udtale sig, anser jeg denne Henvendelse fra det ærede Medlem til Regeringen eller Rigsdagen for at være overflødig. Jeg betragter det som en given Sag, at dette hans Ønske ikke vil blive opfyldt, og jeg anser det for en heldig Omstændighed, at dette ikke vil blive Tilfældet. Jeg anser det for at være ganske overordentlig gavnligt og hensigtsmæssigt, at disse fire store Skattelovforslag betragtes som en Helhed og gennemføres samlet. Jeg har denne Anskuelse, dels fordi jeg i og for sig anser det for rigtigt, og dels fordi jeg anser det for at være den eneste mulige Vej, ad hvilken man kan komme til Spørgsmaalets Løsning. Det kan meget vel være, at det store Flertal her i Tinget deler det ærede Medlems Opfattelse af det ønskelige i fortrinnsvis at fremme de to her til Behandling foreliggende Lovforslag, men de Herrer kunne være lige saa sikre paa, at andre Faktorer af Lovgivningsmagten ville være stærkt fristede til at have den stik modsatte Opfattelse, nemlig den, at de to Skattelovforslag, som vi behandlede for nogle Dage siden, burde fremmes for sig uden Forbindelse med de her foreliggende Forslag. Og erkender man dette, tror man at have et saadant Rendskab til hele den politiske Stilling, saavel paa Rigsdagen som uden for, at man kan sige, at dette er Tilfældet, anser jeg det for at være bedst at se Tingen, som den er, for at man kan indtage sit Standpunkt derefter. Men selv bortset herfra, vil jeg udtale som min Formening, at det vilde være lidet gavnligt, om vi gennemførte disse to Forslag isolerede. Jeg tror, at det for hele den politiske Stilling her i Landet vilde være heldigst at skabe Tilfredshed og økonomisk Sikkerhed i saa høj Grad som muligt og til alle Sider. Vi kunne ikke være blinde for, at de Interesser her i Landet, der føle sig særlig knyttede til de

to forleden behandlede Lovforslag, ogsaa have deres Krav, som de ville have fyldestgjorte, og de forholde sig ikke rolige, saa længe disse Spørgsmaal staa usikkert hen, hvilket vilde blive Tilfældet, dersom vi løste disse Forslag fra hverandre. Jeg anser det for heldigt baade i det politiske Liv og under mange andre Forhold i Livet, at der hviler en saadan indre Tvang paa os, baade enkeltvis personligt og paa dette høje Ting som Helhed. Jeg tror, at vi derved føle os drevet til at tage de ligeligst mulige Hensyn til alle Sider, og det tage vi netop, naar vi i denne Forbindelse bestræbe os for at afgøre alle de her foreliggende Skattelovforslag samlede. Jeg skal yderligere tilføje, at selv set fra det Standpunkt, som er det almindeligste og nærmest liggende for dette høje Ting og særlig for dets Flertal, indeholde de to nævnte Forslag, Toldlovforslaget og Forslaget om Spiritusbeskatning, hvis de da gennemføres, i Virkeligheden ogsaa Fordele for den store almindelige Befolkning, som dette Ting betragter sig som særlig Repræsentant for. Det var ikke nogen løs Tale, da ved en anden Lejlighed et æret Medlem, som hører til dette Tings Flertal, ytrede som sin Formening, at selv om Toldlovforslaget gennemførtes, som Regeringen havde foreslaaet det, vilde det være en liberal Revision af den gældende Toldlovgivning. Jeg tror, at denne Bemærkning indeholder en ubestridelig Sandhed, som det nok kunde være rigtigt at holde fast i sin Erindring. Det er egentlig kun disse Bemærkninger, jeg finder Anledning til at gøre. Jeg tror ikke, man i dette Øjeblik kan opnaa synderligt ved at gaa ind paa en mere indgaaende Drøftelse af Sagen. Lad os i den Henseende først høre, hvad det Udvalg har at sige, som skal foretage den kritiske Underjøgelse af de forelagte Lovforslag.

Neergaard: Jeg tror ikke, det er for tidligt nu at konstatere, at de to Forslag, som ere til Forhandling her i Dag, ere blevne mødte med en Samstemning, som man vel ikke tør kalde almindelig, men som jeg dog tør sige udstrækker sig til alle Partier, og det er ikke saa forunderligt. Naar Regeringen har fremsat disse Forslag, har den ikke handlet ifølge Paafaldelse fra noget enkelt Parti eller nogen enkelt Retning. De Anskuelser, som have fundet Udtryk i disse Lovforslag, have i Virkeligheden gjort sig gældende hos de forskellige Partier, hos Højre lige saa vel som hos de forskellige Grupper af Venstre. Jeg skal ogsaa minde om, at disse Forslag gaa i samme Retning